

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 765

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 august 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 98 din 16 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii	2–6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
346. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Gabriela-Andreea Nica a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale	6
347. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Laura Iftimie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Sport.....	7
348. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Petronel Munteanu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor	7
349. — Decizie pentru modificarea și completarea Deciziei prim-ministrului nr. 553/2022 privind constituirea Comitetului de coordonare pentru economia circulară a României	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 98**

din 16 martie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Raluca-Alexandra Buterez-Fășie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Sindicatul Liber Independent din Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală din București, în numele membrilor săi Șerban Cătușanu, Cristian Diaconu, Camelia Georgeta Grecu, Florin Alexandru Măniță, Sorin Mihai, Constantin Valeriu Nițescu, în Dosarul nr. 23.951/3/2020 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.543D/2022.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Cu privire la așa-zisa nerespectare a principiului egalității în drepturi, procurorul arată că legea nu a avut în vedere o acordare a sporului pentru condiții vătămătoare/periculoase de muncă pe criteriul temporal, așa cum susține autorul excepției, ci este vorba de o aplicare etapizată a legii. Prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată în recursul în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a consfințit faptul că aceste sporuri, dacă sunt acordate în baza acestei legi, vor fi plătite de la momentul la care salariul va fi egal sau mai mare decât cel de la nivelul anului 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 23.951/3/2020, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber Independent din Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală din București, în numele membrilor săi Șerban Cătușanu, Cristian Diaconu, Camelia Georgeta Grecu, Florin Alexandru Măniță,

Sorin Mihai și Constantin Valeriu Nițescu, într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că, în contextul pronunțării Deciziei nr. 27 din 26 octombrie 2020 de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 generează efecte discriminatorii, condiționând recunoașterea și plata sporurilor pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase către angajații din același sistem ocupațional, supuși unor riscuri profesionale identice, de atingerea unui prag valoric minim al salariului de bază. Se arată că, în materia drepturilor salariale, atunci când doi sau mai mulți angajați se află într-o situație identică, salariile lor nu pot fi diferite, în caz contrar fiind încălcat principiul egalității în fața legii, care impune un tratament egal pentru persoanele care se află în situații comparabile. Acordarea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase doar pentru personalul al cărui salariu, începând cu data de 1 ianuarie 2018, este mai mare decât cel prevăzut pentru anul 2022 sau devine ulterior mai mare ca urmare a majorărilor conduce la o recunoaștere formală, pur iluzorie a dreptului, provocând în mod artificial diferențe bazate pe criterii discriminatorii, precum cel al mărimii salariului de bază. Practic, dreptul nu mai este acordat prin raportare la criteriile obiective instituite de legiuitor, ci prin raportare la criteriile ce nu au nicio legătură cu riscurile profesionale.

6. De asemenea, autorul excepției consideră că prevederile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu satisfac nici cerințele de restrângere a drepturilor și a libertăților constituționale reglementate prin art. 53 din Constituția României, întrucât regimul discriminatoriu creat în materia aplicării sporului pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase nu se justifică printr-un scop legitim din cele consacrate constituțional. În egală măsură, tratamentul diferit și inegal al salariaților rezultă din interpretarea art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 nu constituie o măsură necesară în societatea democratică, proporțională cu scopul urmărit în aplicarea limitării, având în vedere inechitatea creată în materia sporului pentru condiții vătămătoare/periculoase, cu consecința producerii unei discriminări directe între salariații aflați în situații comparabile și a afectării dreptului la obținerea acestei componente remuneratorii, în însăși substanța sa.

7. Nu în ultimul rând, se susține că textele criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, vin în contradicție cu prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, ale art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la convenție, cu dispozițiile Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, și ale Directivei 2000/78/CE a

Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, întrucât, deși toți salariații de la nivelul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (ANSVSA) sau de la nivelul structurilor subordonate ANSVSA își desfășoară activitatea în condiții identice de muncă, supuse aceluiași risc profesional, doar unii dintre salariați beneficiază de sporul pentru condiții vătămătoare/periculoase. Excluderea celorlalți salariați din cadrul ANSVSA de la plata sporului, deși se află în situații comparabile cu cei care primesc acest spor, nu se bazează pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

8. **Tribunalul Ilfov — Secția civilă**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017.

13. Referitor la stabilirea obiectului excepției de neconstituționalitate, Curtea reține cele statuate cu valoare de principiu în jurisprudența sa, în sensul că, în exercitarea controlului de constituționalitate, instanța de contencios constituțional trebuie să țină cont de voința reală a părții care a ridicat excepția de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1006 din 18 decembrie 2006; Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012). De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, determinarea obiectului excepției de neconstituționalitate este o operațiune care, pe lângă existența unor condiționări formale inerente ce incumbă în sarcina autorului acesteia, poate necesita și o apreciere obiectivă a Curții Constituționale, având în vedere finalitatea urmărită de autor prin ridicarea excepției. O atare concepție se impune tocmai datorită caracterului concret al controlului de constituționalitate exercitat pe cale de excepție (Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, precitată).

14. Prin urmare, analizând motivarea excepției de neconstituționalitate și considerentele încheierii de sesizare, Curtea observă că, în fapt, autorul critică dispozițiile art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 22 ianuarie 2021, urmând să rețină ca obiect al excepției aceste dispoziții. Textele criticate au următorul conținut:

— Art. 38 alin. (3): „Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) *cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;*

b) *prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile de medici, de asistenți medicali și ambulanțieri/șoferi autosanitară prevăzute în anexa nr. II cap. 1 se majorează la nivelul salariului de bază stabilit potrivit prezentei legi pentru anul 2022;*

c) *prin excepție de la lit. a), începând cu data de 1 martie 2018, pentru personalul prevăzut în anexa nr. II, cuantumul sporurilor pentru condiții de muncă se determină conform Regulamentului-cadru de acordare a sporurilor, elaborat de Ministerul Sănătății și aprobat prin hotărâre a Guvernului până la data de 1 martie 2018, fără a depăși limita prevăzută la art. 25;*

d) *prin excepție de la lit. a), începând cu 1 martie 2018, cuantumul brut al salariilor de bază, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, de care beneficiază personalul care ocupă funcții didactice din unitățile de învățământ preuniversitar și universitar de stat, precum și personalul din cadrul Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, se majorează cu 20% față de nivelul acordat pentru luna februarie 2018, cu respectarea prevederilor alin. (6);*

d¹) *prin excepție de la lit. a), începând cu 1 aprilie 2018, salariile de bază ale personalului care ocupă funcțiile prevăzute la anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. I lit. b) se stabilesc la nivelul salariilor de bază prevăzute de prezenta lege pentru anul 2022;*

d²) *de prevederile lit. d) beneficiază începând cu luna mai 2018 și personalul încadrat pe funcțiile de inspector școlar general, inspector școlar general adjunct, inspector școlar de specialitate și inspector școlar;*

e) *prin excepție de la lit. a), salariile lunare ale personalului prevăzut la art. 11 se stabilesc în conformitate cu prevederile acestui articol;*

f) *indemnizațiile lunare pentru funcțiile de demnitate publică prevăzute în anexa nr. IX se stabilesc pe baza coeficienților și a salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată;*

g) *pentru personalul încadrat în unități sanitare publice aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, influențele financiare determinate de creșterile salariale prevăzute la lit. a)—c), inclusiv suma compensatorie prevăzută la alin. (6)¹, precum și sumele determinate de aplicarea art. 25 alin. (6), se asigură prin transferuri din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate de la o poziție distinctă;*

h) *începând cu luna martie 2018 până la 31 decembrie 2018, drepturile salariale aferente activității prestate în linia de gardă, sporul pentru activitatea prestată în ture, sporul acordat pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările legale în vigoare nu se lucrează, sporul pentru munca prestată în timpul nopții vor fi determinate conform prevederilor legale aplicabile pentru luna ianuarie 2018;*

i) *prin excepție de la lit. a), pentru personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de scutire de impozit pe venit din data de 31 decembrie 2017, potrivit prevederilor art. 60, pct. 1—3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul brut al salariilor de bază,*

soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 28,5% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

j) prin excepție de la lit. a), cuantumul sporului prevăzut la art. 22 alin. (1) se acordă începând cu drepturile aferente lunii martie, fără a se depăși limita prevăzută la art. 25”;

— Art. 38 alin. (4): „*În perioada 2019—2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h).”;*

— Art. 38 alin. (6): „*În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”*

15. Prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a fost admis recursul formulat de Avocatul Poporului, iar Înalta Curte a stabilit că: „*în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A secțiunea II pct. 6 subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 în corelare cu prevederile art. 38 alin. (3), alin. (4) și alin. (6) din același act normativ, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în anexă beneficiază de sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, de la data la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin egale sau mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.”*

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (2) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 53 alin. (1) și (2) privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți, ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, autorul excepției apreciază că sunt încălcate și dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, ale art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la convenție privind interzicerea discriminării, principiile recunoscute de art. 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale, dispozițiile Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 180 din 19 iulie 2000, și ale Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 303 din 2 decembrie 2000.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia este nemulțumit de modalitatea în care Înalta Curte de Casație și Justiție a interpretat dispozițiile criticate în ceea ce privește acordarea sporului pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase personalului din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor pentru angajații care nu au atins nivelul salarial prevăzut pentru anul 2022. Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut, în esență, că sporul pentru condiții de muncă vătămătoare/periculoase, astfel cum este reglementat de Legea-cadru nr. 153/2017, se acordă doar personalului care beneficiază de un salariu calculat potrivit dispozițiilor acestei legi, neavând o autonomie care să îi permită o aplicare directă și nemijlocită în baza art. 23 din aceeași lege, fără o coroborare a acestui text de lege cu cel al art. 38. Deși prin natura sa sporul pentru condiții vătămătoare este un tip de spor ce nu are nicio legătură cu nivelul salariului, ci cu condițiile efective de muncă și numărul factorilor de risc reținuți în mod concret în buletinul de expertizare, nu pot fi valorizate considerentele titularului sesizării referitoare la încălcarea principiului egalității de tratament juridic și nu se poate trece peste dispoziția concretă a legii pentru a da eficiență unui principiu juridic, având în vedere că aceasta este o problemă de legiferare, și nu de interpretare a legii (paragrafele 81 și 82 din Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020).

18. În acest context juridic, instanța constituțională va verifica respectarea principiului egalității în drepturi, principiului general al nediscriminării, precum și existența unor eventuale restrângeri ale drepturilor și libertăților fundamentale.

19. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, ale art. 20 alin. (2) din Constituție raportat la prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la prevederile art. 1 din Protocolul adițional 12 la convenție, Curtea observă că autorul excepției apreciază că textele criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, generează o discriminare între persoanele angajate în același sistem ocupațional care, deși au atribuții comparabile și își desfășoară activitatea în același condiții de muncă, nu beneficiază toate de sporul pentru condiții de muncă periculoase/vătămătoare, întrucât o parte din acestea nu au atins un anumit prag valoric al salariului.

20. În ceea ce privește principiul egalității în drepturi, Curtea Constituțională a reținut într-o jurisprudență constantă, începând cu Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Ca urmare, situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, Decizia nr. 573 din 3 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 363 din 25 mai 2011). Principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 20 din 24 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 10 aprilie 2002, Decizia nr. 156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 26 iunie 2001).

21. Pornind de la aceste considerente de principiu dezvoltate de Curte și analizând dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017, instanța de contencios constituțional constată că, pentru a beneficia de sporul pentru condiții periculoase/vătămătoare, este necesar ca salariații să îndeplinească două condiții, respectiv: să își desfășoare activitatea în condiții de muncă deosebit de periculoase, confirmate prin buletinele de determinare sau, după caz, de expertizare emise de către autoritățile abilitate în acest sens, și să fie salarizați la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022.

22. În ceea ce privește această ultimă condiție, prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, Înalta Curte a reținut că doar persoanele salarizate la nivelul prevăzut pentru anul 2022 pot avea calitatea de salariat potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 și doar acestora le pot fi aplicate în întregime dispozițiile legii, inclusiv cele referitoare la sporuri. Or, în cauza dedusă controlului, cei reprezentați de autorul excepției nu îndeplinesc cea de-a doua condiție prevăzută de legiuitor și nu se află în aceeași situație juridică ca restul salariaților din domeniul sanitar-veterinar și siguranța alimentelor care au atins pragul de salarizare prevăzut pentru anul 2022. Prin urmare, Curtea reține că salariații care încasează sporul pentru condiții periculoase/vătămătoare și ceilalți salariați care nu beneficiază de acest spor nu se află în situații juridice identice sau comparabile, prima categorie îndeplinind ambele condiții prevăzute de lege, în timp ce a doua categorie (din care fac parte și salariații reprezentați de autorul excepției) îndeplinește doar una dintre condițiile prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 pentru acordarea acestui spor.

23. Referitor la critica autorului excepției privind caracterul nerezonabil al celei de-a doua condiții privind salarizarea la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că opțiunea legiuitorului în domeniul salarial nu poate fi cenzurată de instanța constituțională sub aspectul stabilirii unor reguli noi privind acordarea unor drepturi salariale suplimentare ce nu au relevanță constituțională, deci care nu țin indisolubil de dreptul la muncă sau la salariu. Acest lucru ar transforma Curtea Constituțională într-un legiuitor pozitiv, iar prin decizia sa ar completa sub aspectul titularilor și al condițiilor de acordare drepturile salariale deja existente, contrar dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 92 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 5 aprilie 2012, precum și Decizia nr. 581 din 16 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1094 din 17 noiembrie 2021, paragraful 14).

24. De asemenea, Curtea reamintește că sporurile, premiile și alte stimulente reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție, și că legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 329 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 14 august 2013). De asemenea, legiuitorul are competența exclusivă de a stabili conținutul, condițiile și limitele acordării sporurilor, precum și de a decide cu privire la acordarea acestora (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, sau Decizia nr. 552 din 24 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 499 din 20 iulie 2012).

25. Referitor la pretinsa încălcare a art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală raportat la prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la convenție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că nu toate diferențele de tratament constituie discriminare, ci numai cele care nu au „o justificare obiectivă și rezonabilă” (a se vedea, spre exemplu,

Hotărârea din 7 februarie 2013, pronunțată în Cauza *Fabris împotriva Franței*, paragraful 56, Hotărârea din 13 noiembrie 2007, pronunțată în Cauza *D.H. și alții împotriva Republicii Ceha*, paragraful 175). Curtea Europeană a mai reținut că statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59).

26. Or, așa cum Curtea a reținut anterior, salariații care beneficiază de sporul pentru condiții periculoase/vătămătoare și ceilalți salariați care nu beneficiază de acest spor nu se află în situații juridice identice sau comparabile, întrucât nu toți îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 pentru acordarea acestui spor.

27. Așadar, având în vedere cele prezentate mai sus, Curtea reține că textele criticate nu încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție, ale art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală raportate la dispozițiile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau ale art. 1 din Protocolul adițional 12 la convenție.

28. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 148 alin. (2) din Constituție raportate la art. 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale, precum și la directivele 2000/43/CE și 2000/78/CE privind interzicerea discriminării, Curtea a reținut că în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, spre exemplu, Hotărârea din 22 decembrie 2010, pronunțată în cauza C-279/09 — *DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft mbH împotriva Bundesrepublik Deutschland*, paragraful 35, s-a statuat că, potrivit art. 52 alin. (3) din cartă, în măsura în care aceasta conține drepturi ce corespund celor garantate prin Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, înțelesul și întinderea lor sunt aceleași ca și cele prevăzute de această convenție. Potrivit explicației aferente acestei dispoziții, înțelesul și întinderea drepturilor garantate sunt stabilite nu numai prin textul convenției, ci și, în special, prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 46 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 30 mai 2017, paragraful 38). Astfel, având în vedere că în speța dedusă controlului nu s-a reținut încălcarea vreunei dispoziții din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției, nu poate fi primită nici această critică.

29. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este aplicabilă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

30. Distinct de analiza criticilor de neconstituționalitate, Curtea arată că, în ceea ce privește drepturile salariale ce se cuvin personalului din structura Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, legiuitorul a intervenit și a adoptat Legea nr. 229/2020 pentru completarea art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1030 din 4 noiembrie 2020. Așadar, așa cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție în cuprinsul Deciziei nr. 27 din 26 octombrie 2020 (paragraful 85), această problemă de legiferare în materia drepturilor salariale cuvenite personalului sanitar-veterinar a fost remediată de legiuitor.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (3), (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, în interpretarea dată prin Decizia nr. 27 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, excepție ridicată de Sindicatul Liber Independent din Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală din București, în numele membrilor săi Șerban Cătușanu, Cristian Diaconu, Camelia Georgeta Grecu, Florin Alexandru Măniță, Sorin Mihai, Constantin Valeriu Nițescu, în Dosarul nr. 23.951/3/2020 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Pentru magistrat-asistent,
Raluca-Alexandra Buterez-Fășie,
în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale,
semnează
prim-magistrat-asistent,
Benke Károly

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna
Gabriela-Andreea Nica a funcției publice vacante din categoria
înalților funcționari publici de secretar general adjunct al
Ministerului Muncii și Solidarității Sociale**

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii și Solidarității Sociale nr. 341/SBO din 7 august 2023, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/29.581/M.A. din 9 august 2023, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 38.913/2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 27 august 2023, doamna Gabriela-Andreea Nica, consilier, clasa I, grad profesional superior, gradația 4 la Direcția resurse umane, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Muncii și Solidarității Sociale pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 23 august 2023.
Nr. 346.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna
Laura Iftimie a funcției publice vacante din categoria
înalților funcționari publici de secretar general
al Agenției Naționale pentru Sport**

Având în vedere propunerea formulată de președintele Agenției Naționale pentru Sport prin Adresa nr. 19 din 10 august 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.178 din 10 august 2023, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 39.298/2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Laura Iftimie, șef serviciu grad II al Serviciului proiecte fonduri nerambursabile — aparatul propriu al Agenției Naționale pentru Sport, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Sport pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 23 august 2023.
Nr. 347.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către domnul Petronel Munteanu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Finanțelor**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul finanțelor prin Adresa nr. 13.129 din 21 august 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.433 din 22 august 2023, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 40.412/2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Petronel Munteanu, director gradul II al Direcției de audit public intern din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor pentru o perioadă de 6 luni.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1, Decizia prim-ministrului nr. 262/2023 privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Petronel Munteanu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Finanțelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 3 iulie 2023, își încetează aplicabilitatea.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 23 august 2023.
Nr. 348.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru modificarea și completarea
Deciziei prim-ministrului nr. 553/2022 privind constituirea
Comitetului de coordonare pentru economia circulară
a României**

Având în vedere Adresa Cancelariei Prim-Ministrului nr. 1.340 din 21 august 2023, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/30.411/MA din 22 august 2023,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Decizia prim-ministrului nr. 553/2022 privind constituirea Comitetului de coordonare pentru economia circulară a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1187 din 12 decembrie 2022, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

„(2) În lipsa președintelui, Comitetul este condus de un consilier de stat din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, cu atribuții în domeniu.”

2. **Punctul 6 din anexă se modifică și va avea următorul cuprins:**

„6. Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului;”.

3. **Punctul 10 din anexă se abrogă.**

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 23 august 2023.

Nr. 349.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

